

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **M M B Solar Partners v. o. s.**, IČO 29111064,
sídlem Na Vypichu 288/13, Praha,
zastoupená advokátem Mgr. Oldřichem Barochem,
sídlem Belgická 642/15, Praha,

proti
žalované: **Státní energetická inspekce, ústřední inspektorát**,
sídlem Gorazdova 1969/24, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. SEI-16795/2023/90.221 ze dne 21. 7. 2023,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci se soud zabýval tím, zda žalobkyně jakožto nájemkyně výrobny elektřiny splnila podmínky pro stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod. Tedy zda splnila podmínky pro stanovení individuální podmínky podpory.

I. Řízení před správními orgány

2. Žalobkyně podala žádost o stanovení individuálních podmínek podpory pro zdroj ID zdroje 016901_Z11 (Solar Březí) podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů. Státní energetická inspekce, územní inspektorát

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

pro Plzeňský a Karlovarský kraj, rozhodnutím č. j. SEI-11183/2023/32.102 ze dne 11. 5. 2023 její žádost zamítla, neboť dospěla k závěru, že žalobkyně provozuje výrobnu elektřiny na základě nájemní smlouvy, a tudíž její náklady na výrobu elektřiny nezahrnují investiční náklady ani investiční podporu. Z toho důvodu nebylo možné vypočítat hodnotu vnitřního výnosového procenta investic, a tedy stanovit individuální podmínky podpory. Následné odvolání žalobkyně žalovaná zamítla a rozhodnutí územního inspektorátu potvrdila.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou. Předně namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Meritem problému však byl nesprávný výklad § 34a odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích energie učiněný žalovanou. Ta totiž vycházela z toho, že žádost o stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, nemůže podat osoba, která není vlastníkem výrobny elektřiny. S tímto výkladem žalobkyně nesouhlasila. Podle ní žádost může podat výrobce elektřiny. O povinnosti vlastnit výrobnu elektřiny zákon nehovoří. Žalobkyně také nesouhlasila s tím, že nájemné nelze zahrnout do investičních nákladů, přičemž tento závěr žalovaná v napadeném rozhodnutí ani řádně neodůvodnila. Zákon také nestanovuje, že investice do výrobny elektřiny musí být vynaložena výrobcem elektřiny (tedy žalobkyní). V nynější věci byla investice vynaložena jedním ze společníků žalobkyně, a to společností Solar Březí s. r. o. Výpočtu vnitřního výnosového procenta investic ničemu nebránilo. Postačovaly hodnoty investičních nákladů a příjem za prodej elektřiny, neboť pro výpočet vnitřního výnosového procenta bylo nutné porovnat investiční náklady s příjmem za prodej elektřiny. Žalovaná rovněž překročila své pravomoci, když hodnotila nutnost existence nájemního vztahu žalobkyně a vlastníka výrobny (Solar Březí s. r. o. byla jedním ze tří společníků žalobkyně a rovněž statutárním orgánem žalobkyně). Dále žalobkyně rozvedla svou vlastnickou strukturu.

4. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Setrvala na svém závěru, že nebylo možné vypočítat vnitřní výnosové procento investic, tedy stanovit individuální podmínky podpory. Nájemné nebylo možné považovat za investiční náklad, což řádně v napadeném rozhodnutí odůvodnila. V této souvislosti odkázala na vyhlášku č. 72/2022 Sb., o zajištění přiměřenosti poskytované provozní podpory zdrojů energie. Žádost nebyla zamítnuta z důvodu, že by k podání žádosti byl oprávněn pouze vlastník výrobny, ale z toho důvodu, že žalobkyně jakožto nájemkyně výrobny nenese investiční náklady ani investiční podporu. Existenci nájemního vztahu žalovaná hodnotila k námitce žalobkyně.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná.

6. Soud předně uvádí, že otázkou řešenou v nynější věci, se již zdejší soud zabýval v rozsudku č. j. 55 A 47/2023-50 ze dne 28. 3. 2024. V tomto řízení vystupovali stejní účastníci. Právní závěry tohoto rozsudku jsou tedy žalobkyni známé. Žaloba nepřinesla žádné nové skutečnosti či argumenty, kvůli kterým by se soud měl od svých předchozích závěrů odchýlit.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

7. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná. Z napadeného rozhodnutí zcela jasně vyplývá, z jakých důvodů a k jakému závěru žalovaná dospěla.

8. Předně soud poukazuje na to, že rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek, je tedy nutné při zkoumání přezkoumatelnosti správních rozhodnutí vycházet z obsahu obou z nich (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 Afs 16/2003-56 ze dne 12. 10. 2004, č. 534/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS č. j. 3 As 36/2019-45 ze dne 31. 3. 2021, odst. 42).

9. Správní orgány založily svůj závěr o zamítnutí žádosti žalobkyně na tom, že výrobce, který má výrobnu elektřiny pouze v nájmu a nenese investiční náklady ani investiční podporu, nemá nárok na podporu podle § 34a odst. 2 věty první zákona o podporovaných zdrojích energie, neboť v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

takovém případě nelze vypočítat vnitřní výnosové procento investic. Tudíž nelze stanovit individuální podmínky podpory. Svůj závěr správní orgány řádně odůvodnily.

10. Jde-li o námitku žalobkyně o neodůvodnění závěru, že nárok na stanovení individuálních podmínek podpory má pouze vlastník výrobny elektřiny, soud jí nepřisvědčil.

11. Tento závěr z rozhodnutí správních orgánů nevyplývá. Žalovaný zcela jasně v napadeném rozhodnutí konstatoval, že územní inspektorát ve svém rozhodnutí netvrdí, že žádost může podat pouze vlastník výrobny elektřiny, a nikoliv i výrobce elektřiny. Důvod pro zamítnutí žádosti byl ten, že *žalobkyně jakožto nájemkyně výrobny nenese investiční náklady ani investiční podporu* (viz str. 4 odst. 2 napadeného rozhodnutí).

12. Ani námitce žalobkyně o neodůvodnění závěru, že nájemné není investice do výroby elektřiny, soud nepřisvědčil.

13. Územní inspektorát dospěl k závěru, že v řízení o žádosti jsou podkladem pro rozhodnutí rovněž údaje identifikující výrobnu elektřiny a technické a ekonomické údaje o výrobně elektřiny a jejím provozu. Vzory výkazů pro zjištění rozsahu technických a ekonomických údajů stanoví prováděcí právní předpis. V této souvislosti odkázal na přílohu č. 2 vyhlášky č. 72/2022 Sb. a vysvětlivky uvedené pod vzory výkazů pro zjištění rozsahu technických a ekonomických údajů o výrobně elektřiny a jejím provozu, konkrétně na řádky č. 21 a 22. V řádku 21 je přitom uvedeno, že *výrobce vyplní* ***souhrn investičních nákladů*** *(bez ceny pozemku), které přímo souvisejí s výstavbou a s uvedením výrobny elektřiny do provozu, zahrnující hlavní výrobní zařízení a pomocné provozy, které s výrobou elektřiny přímo souvisejí, a to včetně nákladů, na které byla poskytnuta investiční podpora, případně byla-li výrobna elektřiny nebo zdroj elektřiny nabyty od jiné osoby, vyplní výrobce investiční náklady, které souvisejí s nabytím této výrobny elektřiny nebo tohoto zdroje elektřiny od jiné osoby, a to bez ceny pozemku. V případě přeměny obchodní korporace se za investiční náklad považuje zůstatková cena výrobny nebo zdroje uvedená v zahajovací rozvaze výrobce.* Územní inspektorát nicméně dospěl k závěru, že nájemné nespadá ani do jedné z kategorií výše uvedených. Žalobkyně tedy nevynaložila investiční náklady v souvislosti s výstavbou výrobny — ty byly vynaloženy pronajímatelem (tj. vlastníkem) výrobny, nikoliv žalobkyní. Rovněž ani nenabyla výrobnu od jiné osoby, či nedošlo k přeměně obchodní korporace (viz str. 4 rozhodnutí územního inspektorátu).

14. Žalobkyně také namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k neodůvodnění závěru, proč nebylo možné vypočítat vnitřní výnosové procento investic, když je nájemkyní výrobny. Ani tato námitka není důvodná.

15. Správní orgány opakovaně konstatovaly, že nelze vypočítat vnitřní výnosové procento investic, neboť nájemné nepředstavuje investiční podporu ani investiční náklady. Nelze tudíž postupovat podle přílohy č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb. a stanovit tak množství elektřiny, ze které se hradí odvod (viz str. 6 napadeného rozhodnutí).

16. Lze jen uzavřít, že odlišný právní názor žalobkyně od názoru správních orgánů, nemůže být důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Žádost podle § 34a odst. 2 zákona o podporovaných zdrojích energie

17. Soud neshledal důvodnými ani námitky žalobkyně o chybné aplikaci právních norem.

18. Úvodem je vhodné uvést, že zákon o podporovaných zdrojích energie v hlavě IV. upravuje odvod z elektřiny ze slunečního záření. Novelou zákona o podporovaných zdrojích energie provedenou zákonem č. 382/2021 Sb. byla zavedena další forma podpory, a to formou stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, tak, aby hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobny elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobnu elektřiny dosáhla 6,3 % (viz § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie).

19. Podle § 34a odst. 2 věty první zákona o podporovaných zdrojích energie, žádost o stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, může podat i výrobce, který vyrábí

elektřinu ve výrobně elektřiny náležející do sektoru, ve kterém nebylo zjištěno riziko nadměrné podpory, pokud hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobny elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobnu elektřiny nedosáhne 6,3 %.

20. Podle § 34a odst. 3 zákona o podporovaných zdrojích energie inspekce na základě žádosti výrobce podle odstavce 1 nebo 2 stanoví v MWh celkové množství elektřiny, za které se hradí odvod, vyrobené po 1. lednu 2022, tak, aby hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobny elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobnu elektřiny dosáhla 6,3 %. Způsob výpočtu množství elektřiny, za které se hradí odvod, stanoví prováděcí právní předpis.

21. Z § 34a odst. 2 věty první zákona o podporovaných zdrojích energie vyplývá, že k úspěšnosti žádosti je zapotřebí, aby žádost podal *výrobce, který vyrábí elektřinu ve výrobně elektřiny náležející do sektoru, ve kterém nebylo zjištěno riziko nadměrné podpory* a současně, aby *hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výrobny elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobnu elektřiny nedosáhla 6,3 %*.

22. Jsou-li obě tyto podmínky splněny, dojde následně mechanizmem uvedeným v § 34a odst. 3 zákona o podporovaných zdrojích energie k dorovnání hodnoty vnitřního výnosového procenta investice do výrobny elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobnu elektřiny na 6,3 %.

23. Ustanovení § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie tak má za cíl zajistit relativní výnos (rentabilitu) investice do výrobny elektřiny, a proto má soud ve shodě se správními orgány za to, že u nájemce výrobny elektřiny, který neučinil investici do výrobny elektřiny, nepřichází tato forma podpory v úvahu. Není to totiž on, kdo učinil investici do výrobny elektřiny a jehož hodnota vnitřního výnosového procenta investice měla být garantována hodnotou 6,3 %.

24. Takový nájemce má vlastní hodnotu vnitřního výnosového procenta své investice, která je odvozena od jeho podnikání, v rámci kterého však nedošlo k investici do výrobny elektřiny. Tu učinil někdo jiný – zde pronajímatel.

25. Shora uvedenému odpovídají i ústředním inspektorátem odkazované pasáže vyhlášky č. 72/2022 Sb. Z vysvětlivek k řádku 21 vyplývá, že investičními náklady jsou náklady, které *přímo souvisejí s výstavbou a uvedením výrobny elektřiny do provozu*. Nájemné za výrobnu elektřiny, která je již vybudovaná a v provozu, do nich zařadit nelze.

Zbylé žalobní námitky

26. Nedůvodnými soud shledal i námitky týkající se vlastnické struktury.

27. Je zcela na vůli podnikatelů, jakým způsobem realizují své podnikání. Žalobkyní naznačená majetková struktura není způsobilá cokoli změnit na shora uvedeném závěru o tom, že práva podle § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie, nájemkyni nesvědčí. Tím, kdo by eventuálně mohl být znevýhodněn při výnosnosti svého podnikatelského záměru, a to oproti výrobcům, kteří jsou současně vlastníky výrobny elektřiny a výrobci, by byl vlastník výrobny, který současně není výrobcem. Tím však žalobkyně není.

28. Žalovaná rovněž nepřekročila své pravomoci, když posuzovala možnost přímého připojení vlastníků výroben namísto prostřednictvím žalobkyně.

29. Žalovaná se touto otázkou zabývala k odvolací námitce žalobkyně, tudíž se jí zabývat mohla. Její závěr však není stěžejní pro posouzení výkladu ustanovení § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie. Námitka žalobkyně není způsobilá ani potenciálně prokázat nezákonnost napadeného rozhodnutí.

IV. Závěr

30. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaná posoudila rozhodnou právní otázku správně a její rozhodnutí netrpí vadami řízení.

31. Protože rozhodné právní i skutkové otázky bylo možné posoudit již na základě obsahu napadených správních rozhodnutí a obsahu správního spisu, soud neprovedl žádný

z navržených důkazů pro nadbytečnost (není třeba prokazovat skutečnosti nesporné) i nevýznamnost (vlastnická struktura žalobkyně je pro posouzení irelevantní).

32. Pro nedůvodnost soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků řízení tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. července 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.